

מכוניתו המפוצצת של דויד שוומן בפתח הווילה באפקה לאחר הפיצוץ רצח בכוונה תחילה

הנ"ל. באותו לילה שוב לא נמצאה מכור גיתו של זיגל, והם משיכו בדרכם. בתאריך ה-3 בדצמבר 1979, בשעות הבוקר המוקדמות או בסמוך לכך, הגיעו הנאשמים לביתו של דויד שולמן, הגר ברחוב ח"ם 5 באפקה שבחל-אביב. הם נאשמים הניחו מיטען למכונית, כך שיתפוצץ סמוך לאחר שייכנס לתוכה אדם לצרכי נסיעה.

בחודש מארס 1979 היה שניר עצור בידי המיטטרה בחדר לביצוע רצח שולי-מן. במהלך תקופת מעצרו של שניר, פנה טורק לחסן והציע לו להניח מיטען חומרי נפץ אצל אדם כלשהו, על-מנת לזרוע מבוכה במיטטרה ולגרורם לאנשי המיטטרה להאמין שאין קשר בין הנחת המיטען במכוניתו של שולמן ובין שניר, באשר הנחת חומרי-נפץ במכונית נמשכות גם כאשר הוא במעצר.

חסן הסכים לכך, ובין טורק וחסן נקשר קשר לביצוע רצח. בשלב זה לא היה עדיין קשר בין שניר לבין חסן.

בתאריך ה-19 במארס 1980, בשעה 1 אחר-הצות או בסמוך לכך, הגיע טורק לביתו של חסן ובידו מיטען. חסן וטורק החליטו לשים המיטען במכוניתו של אדם בשם יואב סינה, שהיא מסוג ב.מ.וו. המכונית חנתה ברחוב האתרוג 19 ביפו. טורק וחסן הגיעו בסמוך למקום חניית המכונית. טורק חיבר את המיטען.

בשעה 10.30 או בסמוך לכך, פתח סינה את דלת מכוניתו והתניעה אותה. בסמוך לאחר ההתנעה התפוצצה המכונית. כתוצאה מההתפוצצות נפצע סינה קשה.

סילוק

חשבונית

בתאריך בתי ידוע לאחר נסיון רצח סינה, ולאחר ששניר השתחרר ממעצרו, הביא טורק את חסן לביתו של שניר ברחוב הרצל ביפו. טורק הציג בפני שניר את חסן, כמי שסייע בידיו בעניין הפיצוץ במכוניתו של יואב סינה, וכמי שראוי להיות שותף להנחת מיטעני חומר-נפץ, אשר תכננו שניר וטורק להמשיך לבצע.

לחסן כחיל היתה מוטיבציה להצטרף לביצוע התיכנון-הנ"ל, כדי "לסלק חשבון" עם אנשים שחשד כי ידם היתה ברצח אחיו, האג' כחיל. חסן ידע כי אחיו של מוחמד שניר, עלי שניר, נרצח ורוצחיו לא נודעו, וכי שניר פועל בין היתר כדי לנקום רצח אחיו.

באותו מעמד סוכם בין שני הנאשמים לבין חסן, שיש להניח מיטען אצל אדם בשם מיקו לוייה.

בסאם הניח המיטען באותו ערב במכור גיתו של מיקו. הוא חיבר המיטען לגחון המכונית. המיטען היה אמור להתפוצץ עם תחילת הנהיגה ותזוזת הגלגל. אך הוא לא התפוצץ, מסיבות בלתי ידועות.

מבוכה במיטטרה ובציבור, ולהטעות הי מיטטרה בדרך חקירתה באשר למניעים להנחת מיטעני-הנפץ ומבצעי פעולות אלה. שניר חיפש את כתובתו של זיגל בספר הטלפונים שהיה ברשותו, ומסר את הי כתובת שמצא לחסן. באותו מעמד סימן שניר בעט, קו מתחת לשמו של זיגל בספר הטלפונים.

שניר הורה לחסן שיחפש בכתובתו של זיגל אחר מכונית פורד אסקורט לבנה של המיטטרה, על-מנת לשים בתוכה מיטען במטרה לרצוח את זיגל. חסן נסע עם טוסטוס שנמסר לו על-ידי שניר לחפש אחר המכונית. באותו יום לא נמצאה מכוניתו של זיגל בחניית ביתו בבת-ים. בלילה שבין ה-11 וה-12 בספטמבר נסעו חסן, בסאם ונשותיהם לבתיים, על-מנת לאתר את מכוניתו של זיגל בכתובת

של דושי, אך גם בפעם זו המיטען לא התפוצץ. גם בפעם זו טורק וחסן דיווחו לשניר על אי הצלחת הפעולה, ושניר הורה לנסות פעם שלישית.

בלילה שבין ה-3 ל-4 באוגוסט שלח חסן את בסאם בשלישית, על-מנת להניח מיטען במכוניתו של דושי. בסאם חיבר המיטען לגחון המכונית. למיטען היה מחו"בר חוטי-דייגים עם קרס, ואת אלה חיבר בסאם לגלגל המכונית.

בסביבות השעה 8.30 בבוקר נכנס דושי למכוניתו, וסמוך לאחר התנעה התפוצצה המכונית. כתוצאה מהפיצוץ נהרג דושי. בתאריך ה-28 באוגוסט או בסמוך לכך, בשיחה שהתנהלה בין חסן ושניר, בביתו של שניר, סוכם ביניהם כי חסן ירצה את תהליך בנימין זיגל, על-ידי הנחת מיטען במכוניתו, וזאת על-מנת לזרוע

האישום העיקרי נגד מוחמד שניר ומוחמד טורק:

בתאריך בלתי ידוע בסוף חודש יולי 1980, סוכם בין מוחמד שניר, חסן כחיל ומוחמד טורק להניח מיטען במכוניתו של משה דושי, שהיא מסוג מרצדס, והגר ברחוב יפת ביפו. וזאת על-מנת לגרום למותו של דושי. לצורך זה נתן שניר לטורק ולחסן מיטען. השניים הובילו את המיטען במכוניתו של טורק, אל סמוך לביתו של חסן, וסיכמו כי המיטען יונה על-ידי בסאם מחאגינה.

בלילה שלאחר קבלת המיטען הניח בסאם את המיטען במכוניתו של דושי, אך המיטען לא התפוצץ. חסן דיווח לטורק על כך שהמיטען לא התפוצץ, וטורק עם חסן נסעו לשניר וקיבלו מיטען נוסף. בסאם הניח מיטען פעם נוספת במכוניתו

עד מדינה כחיי עד השני ביצע

מופיץ שניר אחז יום